

Ingers tankar

Funderingar om kriget i Ukraina

Jag tänker ofta på hur människorna i Ukraina har det, och särskilt på dem som lever sina enkla liv ute på landsbygden. Där har de kanske levt i generationer, det är allt de har och känner till. Ett liv som gett dem utkomst. De vill inte lämna det som är dem så kärt. Nu är de tvingade att göra det. Så ont det måste göra.

Mitt fritidshus är något "extra" jag har och som jag bara nyttjar på sommaren. Det skulle ändå kännas i hjärtat om det bombades sönder och samman och ingenting längre fungerade.

I bästa fall skulle det kanske finnas något ställe, ett hörn där en ansats till tak finns kvar och kan ge skydd mot regnet. Kanske går det att åstadkomma en enkel eldstad i det fria så man kan få lite varmt i magen? Allt annat är borta. Man vet absolut ingenting om morgondagen. De gamla fruktträden är prickiga av kart. Nu ligger de sönderbrutna med spretande rötter. Deras sista skörd kommer inte att mogna och bli till glädje för någon. Förödelse!

En bild av vad det här kriget är. Något som handlar om total elikgiltighet för medmänniskors liv och värde. En brutal demonstration av maktfullkomlighet. Ett nazistiskt tänkande om egen överhöghet och rätt att styra över världen. Övernazisten själv, Putin, sitter i sitt elfenbenstorn och spelar schack med världen likt Döden mot Riddaren i Bergmans film, men med den skillnaden att Döden i den filmen är sympatisk i jämförelse med Putin. Putin representerar bara den absoluta ondskan.